

ת"פ 7405/06/13 - מדינת ישראל נגד יעקב לוי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 7405-06-13 מדינת ישראל נ' לוי

בפני
בעניין: כבוד השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יעקב לוי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יפעת פינצ'ובר

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד מיכל אופיר

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ותקיפת חסר ישע ע"י אחראי לפי סעיף 382(ב) לחוק.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע בגינו ויפנה לקבלת תסקיר, אשר יבחן בין היתר את שאלת ביטול הרשעתו, וללא הסכמה עונשית.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום **17.5.15** עולה כי הוא בן 54, פרוד מאשתו ומנהל הליך גירושין שטרם הסתיים על רקע מחלוקות כספיות. אב ל-4 ילדים בגילאי 14-25, כשעם בתו הבכורה אין לו קשר.

עד למעצרו בתיק הנוכחי עבד בחברת שיפוצים ולאורך השנים החליף מספר רב של מקומות עבודה. לפני כ-9 שנים סיים קורס מטעם התמ"ת של תחזוקת מבנים וחשמלאי מעשי, ועבד בתחום זה.

מאז שוחרר ממעצרו ועד היום, עובד באופן מזדמן ומתקשה להשתלב בשוק העבודה באופן יציב. לאורך השנים התנדב ביחידת הנוער במשטרה והציג תעודות הערכה על התנדבותו ותפקודו.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד בבי"ס מקצועי במגמת חשמלאות ללא תעודת בגרות, שירת שירות צבאי

מלא בחיל חימוש, ובתעודת השחרור מתוארת התנהגותו כ"מניחה את הדעת". במהלך שירותו אף קיבל את אות מבצע שלום הגליל.

אמו נפטרה לפני שנים רבות, והוא מתגורר עם אביו בן 85 המצוי במצב סיעודי ומקבל סיוע של עובד זר.

הנאשם תאר שנות התפתחות ללא בעיות מיוחדות, אך ציין כי אמו נקטה כלפיו באלימות כשיטת חינוך, כשהוא לא רואה בכך גורם שהשפיע על דפוסיו ומצבו.

בהתייחס לקשר הזוגי- היה נשוי למתלוננת כ-25 שנים ובשנים האחרונות חל משבר בעבודתו וחלה נסיגה במצבו הרגשי, והוא התקשה לתפקד. לתפיסתו- אשתו לא עמדה לצדו בתקופה זו והייתה עסוקה בחייה המקצועיים. חלה ביניהם התרחקות במהלך השנים, והוא ביקש להתגרש אולם אשתו ניסתה לשקם את הקשר הזוגי.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי הוא נעדר עבר פלילי, וזוהי מעורבות היחידה בפלילים.

הנאשם מוכר לשירות מהפנייתו ביוני 2013 בהליך מעצר, כשאז נפגש השירות עם אשתו והתרשם מקיומם של פערים בתפיסות בין בני הזוג את מערכת היחסים, והיותו של הנאשם מונע מצרכי שליטה רגשיים וכלכליים לצד הקושי בוויסות רגשותיו במצבים מסוימים. בנוסף, התרשם השירות ממטענים של כעס ותסכול הדדיים ומרמת מודעות נמוכה של הנאשם לדפוסיו הפוגעניים. השירות המליץ על פיקוח מעצר ושילוב בטיפול במרכז למניעת אלימות אך הנאשם התנגד ולא שולב בטיפול.

באבחון הנוכחי הנאשם תאר כי ברקע להתנהגותו יחסים קונפליקטואליים עם אשתו, שהשפיעו על מצבו הרגשי ויכולתו לווסת את עצמו.

שלל כוונה לממש את איומיו כלפי המתלוננת ומסר כי נאמרו מתוך סערת רגשות.

באשר לאלימות מול בתו- תאר כי תגובתו כלפיה הייתה חריגה במצב בו חווה את התנהגותה כלפיו כמזלזלת ומשפילה.

הנאשם שלל כי נהג באלימות כלפי ילדיו באירועים נוספים, אך הכיר בכך שנטה לפעול בדפוסי תקשורת נוקשים ותוקפניים ביחסיו עמם.

העובדה כי צבר תחושות פגיעה ודחיה מצד אשתו השפיעה על יחסיו ודפוסי התקשורת בהם נקט עם הילדים.

מסר כי מאז, משקיע מאמצים בחיזוק הקשר המורכב עם ילדיו. עם בתו הבכורה אין לו כלל קשר ועם בתו המתלוננת הקשר רופף. עיקר כוחותיו מושקעים בחיזוק הקשר עם בנו ובתו הקטנים בני 14 ו-17.5, ומסר כי ההדרכה ההורית בה השתלב לפני כחודשיים מסייעת לו בעריכת שינוי בהתנהלותו עם בנו, ומביא לטיפול סוגיות להתייעצות וחווה שיפור ביכולותיו.

הנאשם ביטא חשש מהרשעתו בדין נוכח תפיסתו כאזרח שומר חוק, וחשש כי הרשעתו, ביחד עם גילו, יקשו עליו להשתלב בתחום התעסקותי.

פרט את ההשלכות של מעצרו והרחקתו מהעיר אריאל על מצבו הרגשי והתפקודי, החרדה שחווה עקב כך והפגיעה בדימויו העצמי.

ממידע שהתקבל מגורמי הטיפול ברווחה עלה כי המשפחה מוכרת להם כשנתיים על רקע פניית האישה בבקשה לסיוע כלכלי. הובן כי לאורך כל הקשר עם המשפחה- האישה התקשתה לשמור על קשר רציף, ומביקור בית שנערך לאחר פרידתם של בני הזוג, ניכרת ההזנחה.

התקבלו דיווחים כי הבן בן ה-14 מגלה קשיי תפקוד ונעדר רבות מבי"ס, ולכן השתלבותו בישיבה בה למד הופסקה בשנה שעברה. השנה שולב בחטיבה.

ההתרשמות היא כי הינו בסיכון, הואיל והאם אינה משתפת פעולה עם גורמי הטיפול, ועל כן גורמי הרווחה פנו לנאשם במטרה לבחון האם יש בכוחו להגביר מעורבות בחיי ילדיו ולהוות דמות הורית מיטיבה עבורם, ובעיקר בחיי הבן.

עלתה ההתרשמות כי הנאשם אינו נוכח מספיק בחי הבן והוא הופנה להדרכה הורית במכון "אדלר". במקביל לא התקבלו דיווחים נוספים על אלימות.

ממידע ממכון "אדלר" עולה כי הנאשם משתף פעולה בטיפול, מגיע כנדרש ובעל מוטיבציה גבוהה לשפר את תפקודו ההורי בהתאם ליכולותיו. האימא אינה מגיעה לפגישות.

המטפלת התרשמה כי הנאשם הינו בעל דפוסים נוקשים אך בכל זאת התמסר לקשר הטיפול ורמת מודעותו עלתה להשלכות על מאבקי הכוח שלו עם המתלוננת על מצבו הרגשי של הבן.

בחודשים הקרובים, הקשר של הנאשם עתיד להסתיים על רקע גורמים אובייקטיביים שאינם קשורים בו.

במהלך האבחון בלטה עמדתו הקורבנית ביחס לאשתו ולגורמי הממסד השונים כמו גם נטייתו לפרשנות פוגענית ביחסיו הבינאישיים.

השירות התרשם כי מדובר בקשר זוגי מורכב, במסגרתו נטה "למחוק" את צרכיו ורצונותיו למול אשתו באופן שהעצים את תחושת התסכול שחווה וקשייו לווסת תגובותיו.

בשנים האחרונות חלה נסיגה במצבו הרגשי שהובילה לפגיעה בתפקודו התעסוקתי כשכיום חווה בדידות ונעדר מערכות תמיכה משמעותיות.

בצד זאת, ניכר כי הנאשם פועל על מנת להגביר מעורבותו ההורית בעיקר בחיי בנו, ומשקיע מאמצים לשינוי דפוסי התקשורת המאפיינים אותו לשיפור תפקודו ההורי. ניכר כי נרתם להליך הטיפול במסגרת ההדרכה ההורית שמקבל, משתף פעולה ומבטא נכונות להמשיך.

חרף ניסיונות רבים, לא הצליח השירות לשוחח עם אשתו המתלוננת.

בגורמי סיכון להישנות עבירות- מנה השירות את נתוניו האישיותיים ועמדתו הקורבנית, העובדה כי הם לא התגרשו עדיין פורמלית וקיימים עדיין מאבקים ומטענים, דפוסי תקשורת לקויים כשאינו ער מספיק

להשלכותיהם בני משפחתו, העדר יציבות תעסוקתית וקשייו הרגשיים.

בגורמי הסיכוי לשיקומו - נרתם להליך הטיפול, העדר דיווחים אודות הישגות התנהגות אלימה מצדו, יכולתו לקבל אחריות על דפוסי תקשורת לקויים המאפיינים אותו ועל כך שהתנהג באופן לקוי ופוגעני כלפי בתו באירוע, העדר עבר פלילי וההערכה כי ההליך הנוכחי מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו.

במכלול הנתונים ששקל השירות, סבור כי סיכויי שיקומו גוברים על סיכון להישנות התנהגות אלימה אם ימשיך בהליך השיקום, וכיום לאחר שעומד לסיים את הקשר הטיפולי בשלכת הרווחה- ישתלב בטיפול בשירות.

לאור האמור, ממליץ השירות על הטלת צו מבחן לשנה במהלכו ישתלב בטיפול ייעודי לאבות שהופנו בגין עבירות אלימות כלפי ילדיהם. במהלך הטיפול יסייע השירות לנאשם להגביר מודעותו למצבי סיכון להישנות התנהגות תוקפנית ונוקשה ביחסיו עם ילדיו, יסייע להגביר מעורבותו החיובית בחייהם תוך שיפור יכולתו לביטוי רגשי וניהול יחסים בינאישיים באופן חיובי יותר.

לגבי הרשעתו בדין- הואיל ומדובר באדם בעל דימוי עצמי נמוך, החווה פגיעה מעצם היותו עומד לדין, והחשיבות שבחיזוק כוחותיו, תפקודו הרגשי ותפיסתו את עצמו - כגורמים שירתמו אותו עוד יותר להליך טיפול, ויפחיתו את הסיכון להישנות עבירות-ממליץ השירות לשקול בחיוב ביטול הרשעתו.

בכך יגברו סיכוייו להפיק תועלת רבה יותר מההליך הטיפולי, הוא ימשיך וישקיע כוחותיו בחיזוק תפקודו ההורי וילדיו יצאו נשכרים אף הם.

בתסקיר משלים מיום 1.6.15 עולה כי לדברי הנאשם לאחרונה ניסה להתקבל לעבודה בבי"ס בתפקיד "אב בית" ואף עבר בהצלחה את שלב הריאיון הראשון, אולם לאחריו התבקש להציג אישור משטרה על העדר עבר פלילי כתנאי לעבודתו ותיאר כי התבייש לחשוף בפני גורמי בי"ס את אישומי בתיק הנוכחי.

כיוון שסבר כי לאור אופי האישומים הסבירות שיתקבל לעבודה נמוך- לא חזר להציג בפניהם את המסמך הנדרש.

מסר כי לאחרונה החל בתהליך של בדיקת התאמתו לעבודה דרך חברת ביטחון, וביטא חשש כי בהמשך יתבקש שוב להציג מסמך דומה, ותחסם בפניו גם אפשרות לעבודה זו במידה שהרשעתו תוותר על כנה.

הנאשם לא הציג מסמכים פורמליים לתמוך בדבריו אולם השירות התרשם מכנות הצהרותיו.

קשייו להתקבל לעבודה קשורים גם להיחלשותו עקב ההליך הנוכחי, לתחושת הבושה ואין האונים שנושא עמו, המהווים חסמים רגשיים עבורו ומקשים עליו לערוך צעדים אקטיביים ומקדמים לצורך קבלתו לעבודה.

לאור גילו המבוגר, העדר עבר פלילי והחשיבות שבחיזוק כוחותיו ותפקודו הרגשי, כגורמים שייסעו לו בהליך השיקום בו מצוי- כמו כן על מנת לחזק את תפקודו ההורי ולרתום אותו לתהליכי טיפול- חוזר השירות וממליץ לשקול בחיוב ביטול הרשעתו בדין, לצד צו מבחן ושילובו בטיפול ייעודי לאבות שנקטו באלימות כלפי ילדיהם.

4. בטיעוניו לעונש טען ב"כ המאשימה כי הנאשם יליד 1961, ללא עבר פלילי, כשבמסגרת הסדר הטיעון בעניינו נמחקו אישומים 3 ו-4 ונותרו אישומים 1 ו-2.

הערך המוגן בתיק הינו שמירה על שלמות גופן וחייהן של נשים מפני בני זוגן על מנת לעודד אותן להתלונן בגין אירועי אלימות.

האיומים בהם הורשע הנאשם הם כלפי המתלוננת כי יהרוג אותה, ותקיפת בתו, שהייתה אז קטינה כבת 17, במהלך ויכוח ארעה כשסטר לה, ובכך ניסה להשליט מרותו עליה באמצעות שימוש בכוח.

מתחם העונש ההולם בגין שתי העבירות נע בין מע"ת למאסר בפועל.

בנסיבות אלה, לאור העדר עבר פלילי, שיתוף פעולה של הנאשם עם השירות ומאמציו להדק ולשקם את הקשר עם ילדיו -יש להותיר את ההרשעה על כנה לצד מע"ת, צו מבחן לשנה ופיצוי משמעותי.

לעניין ביטול ההרשעה - לא הצביע השירות על כל פגיעה קונקרטית שיכולה לפגוע בעתידו של הנאשם מלבד דימוי עצמי נמוך.

הנאשם אינו עומד בשני התנאים המנויים בהלכת תמר לאי הרשעה.

לגבי סוג העבירה - מדובר בעבירות אלימות ואיומים ברף הגבוה בתוך התא המשפחתי ולכן האינטרס הציבורי מחייב הרשעה.

לגבי פגיעה קונקרטית המפריעה לשיקום- הרי שמהתסקיר עולה כי לא הוצגו ראיות לגבי אי קבלתו לעבודה אלא רק נאמר ממנו שהסבירות שיתקבל לעבודה נמוך.

בימ"ש העליון ברע"פ 7224/14 קבע כי אף מידת ודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי אינה מספיקה אלא יש לבסס טענה זו בתשתית ראייתית מתאימה.

הנאשם לא ביסס טענותיו במסמכים מול השירות.

עם זאת, יש להקל עמו לאור העובדה שהודה במסגרת הסדר טיעון וחסך בעדים, והינו ללא עבר פלילי, אחרת הייתה המאשימה עותרת לעבודות שירות.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להותיר את ההרשעה על כנה ולהשית מע"ת, צו מבחן ופיצוי משמעותי למתלוננת.

ב"כ הנאשם טענה לעונש כי כתב האישום תוקן לקולא באופן משמעותי בעניינו של הנאשם, כחצי ממנו נמחק, וכן מדובר בעבירות ישנות משנת 2011 בנסיבות בהן הבת נופפה בידה בפניו של הנאשם והוא הזיז ידיה.

התקיפה הייתה על רקע חינוכה של הקטינה, על מנת שלא תסתובב בלילות עם אנשים לא רצויים ואף האימא העידה בפני בימ"ש כי הבת הרשתה לעצמה להתנהג איך שרוצה.

לאחרונה הוצעה לנאשם עבודה בבי"ס בגבעתיים אך לא הסכימו לקבלו שם בשל רישומו הפלילי.

הרשעה פלילית תמנע ממנו לעבוד גם כאיש אחזקה שמבצע עבודות חשמל, לצד גילו המבוגר.

בנוסף, צו מבחן לשנה יחייב אותו בכל יום ראשון להגיע למקום עבודה בשעה 12:00 אולם הנאשם מוכן לקחת זאת על עצמו.

הנאשם עומד בשני התנאים של הלכת כתב לאי הרשעה.

מצוי מזה שנתיים מחות לבית, כשאשתו מתגוררת בבית. הוא אינו עובד מאז בצורה מסודרת.

הנאשם הוכיח קיומו של נזק קונקרטי בנוגע לעבודה בבי"ס כשלא יכול היה להראות להם תעודת יושר, כאשר שירות התרשם מכנות הצהרותיו.

במהלך הזמן עבד בשיפוצים באופן לא מסודר, משלם מזונות 2500 ₪ לאשה ולילדים, ואשתו לא רוצה להתגרש. כיום היא דורשת הגדלה של המזונות והשתתפות בהוצאות מדור, בנוסף לעובדה כי הנאשם חויב לשלם את מלוא המשכנתא.

הנאשם הוסיף כי פרסם קורות חיים דרך האינטרנט. עצם העובדה שהתבקש להמציא תעודת יושר הואיל ועובד עם ילדים מנע ממנו להציג כי יש לו כתב אישום בנוגע לבתו, והתבייש שאנשים זרים יראו את מצבו.

5. הכרעה

הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, בהתאם לכתב האישום המתוקן, עניינם הגנה על שלומו, כבודו, חייו ובריאותו של הפרט בכלל, ובמסגרת התא המשפחתי בפרט.

מנסיבות הקשורות בביצוע העבירות עולה כי במספר מועדים במהלך השנים 2010-2013 איים הנאשם על אשתו, כשאמר לה כי **אם לא תעשה כדבריו ילדיהם יהיו יתומים והיא לא תקום בבוקר וכי הוא יהרוג אותה.**

המתלוננת השיבה לנאשם כי תתלונן נגדו במשטרה אולם הוא השיב לה כי **יורחק מהבית ליום או יומיים ומיד יחזור אליה.**

במהלך שנת 2011 בעת ויכוח בין הנאשם לבתו בת ה-17, סטר לה הנאשם לאחר שזו נופפה בידה בסמוך לפניו.

הנאשם השתמש באלימות מילולית ופיזית כלפי אשתו ובתו (**סעיף 40ט(א)(10) לחוק**) תוך ניצול לרעה של כוחו ומעמדו כלפיהן (**סעיף 40ט(א)(11) לחוק**).

הגם שלא נגרם נזק פיזי, הרי שהנזק הנפשי-רגשי שהותירו מעשיו של הנאשם, תוך הטלת אוירה של פחד ואלימות במסגרת שאמורה לשמור על ביטחון האישי של המתלוננת ולהוות עבורן מקלט ומבצר- הינו ממשי (סעיף 40ט(א)(4) לחוק).

למותר לציין כי הפסיקה התייחסה לא אחת לחומרתה של עבירת האיומים, לאור העובדה כי לעיתים - אך כפסע בין האיום למימושו (בש"פ 2575/13 אלהין וורקו נגד מ"י (לא פורסם, מיום 14.4.13); בש"פ 9472/06 מדינת ישראל נ' פלוני (לא פורסם, 19.11.06)).

מעשיו של הנאשם מהווים פגיעה ברף העליון של עבירת האיומים, מקום בו איים על חייה של המתלוננת ושלומה, ופגיעה ברף הנמוך של עבירת התקיפה, בהתחשב בכך שמדובר בסטירה אחת ובסיטואציה טעונה ככל הנראה על רקע חינוכה של הבת והעובדה כי נופפה בידיה כלפיו באופן היכול להתפרש כמתריס.

מתחם העונש הכולל לעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מאסר של מספר חודשים בדרך של עבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל.

מנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות עולה כי הנאשם כבן 54, פרוד מהמתלוננת, אינו מתגורר בבית ואינו עובד באופן מסודר, וכיום, לצד הליך הגירושין שעדיין מתנהל בין בני הזוג, משלם הנאשם מזונות לאשתו ולילדיו ועובד בעבודות מזדמנות ללא יכולת להשתלב באופן יציב בשוק העבודה.

הנאשם נעדר עבר פלילי, שניהל אורח חיים נורמטיבי, וזוהי הסתבכותו היחידה עם החוק (סעיף 40יא(11) לחוק).

בנוסף, עסקינן בעבירת אלימות משנת 2011, חלוף זמן של כ-4 שנים, ולכל הפחות כשנתיים למן עבירת האלימות (סעיף 40יא(10) לחוק).

בנסיבות אלה, הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון וחסך זמן שיפוטי יקר, ובכלל זה חסך את העדתן של אשתו ובתו (סעיף 40יא(6) לחוק).

יש לציין כי האחריות אותה לקח הנאשם על מעשיו הינה חלקית (סעיף 40יא(4) לחוק).

הגם שהודה בביצוע העבירות, הרי ששלל הנאשם כוונה לממש את איומיו כלפי המתלוננת ומסר כי נאמרו מתוך סערת רגשות, ואת תגובתו כלפי בתו תאר כחריגה במצב בו חווה את התנהגותה כלפיו כמזלזלת ומשפילה, אך הכיר בכך שנטה לפעול בדפוסי תקשורת נוקשים ותוקפניים ביחסיו עמם.

באבחון בלטה עמדתו הקורבנית ביחס לאשתו ולגורמי הממסד השונים כמו גם נטייתו לפרשנות פוגענית ביחסיו הבינאישיים, כמו גם העובדה כי מאופיין בדפוסי חשיבה נוקשים, בעל דימוי עצמי נמוך וקשיים רגשיים.

השירות התרשם כי לנאשם קושי בוויסות רגשותיו במצבים מסוימים, מטענים של כעס ותסכול הדדיים ורמת מודעות נמוכה לדפוסיו הפוגעניים.

את ועוד, בניגוד לעמדת השירות בהליך המעצר, הנאשם סירב להשתלב בהליך טיפולי במרכז למניעת אלימות ועל כן לא שולב.

עם זאת, ניכר כי בזמן שחלף השקיע הנאשם מאמצים לחיזוק הקשר המורכב עם ילדיו, בעיקר עם בנו ובתו הקטנים, השתלב בהדרכה הורית במכון "אדלר", משתף פעולה, נתרם ממנה, בעל מוטיבציה רבה ולוקח בה חלק פעיל, כל זאת במקביל לעובדה לפיה בתקופה זו לא התקבלו דיווחים נוספים על אלימות מצד הנאשם **(סעיף 40א(5) לחוק)**.

לאור כל האמור, מצאתי כי הגם שיש להקל בעונשו של הנאשם, מטעמי שיקום, ולחרוג לקולא ממתחם הענישה, הרי שלא השתכנעתי כי יש להימנע מהרשעה בעניינו.

בעניינו של הנאשם קיים סיכוי של ממש שישתקם לאור היותו נעדר עבר פלילי, הנרתם להליך טיפולי במסגרת ההדרכה ההורית, ההערכה בדבר יכולתו לקבל אחריות על דפוסי תקשורת לקויים מצדו ועל כך שהתנהג באופן פוגעני כלפי בתו באירוע ועל היותו של הליך זה מרתיע עבורו.

בנוסף, בהתאם לתסקיר- הנאשם מתעתד בתקופת המבחן להשתלב בהליך טיפולי ייעודי לאבות שהופנו בגין עבירות אלימות כלפי ילדיהם, וככל שיעשה כן- גבוהים סיכויי שיקומו על פני סיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו.

עם זאת, איני יכולה להתעלם מכך כי חרף הזמן שחלף לא השכיל הנאשם להשתלב בהליך הטיפולי למניעת אלימות שהוצע לו ע"י השירות, כמו גם העובדה לפיה בני הזוג עדיין מצויים בעיצומו של הליך גירושין ומאבקים משפטיים.

עבירות אלימות מילוליות ופיזיות במסגרת התא המשפחתי הינן חמורות מאוד, הפושות כנגד בכל שכבות החברה, ולגביהן- קיים אינטרס ציבורי ממשי וחושב להרשיע בדיון.

יתרה מכך, נאשם המבקש מבית המשפט להימנע מהרשעתו זו, באופן חריג ויוצא דופן, צריך לעשות כל שלא ידו על מנת לחזור למוטב ולתקן את הנזק לו גרם בהתנהגותו הפוגענית כלפי בני משפחתו.

מקום בו סירב הנאשם להשתלב בהליך טיפולי לאבות אלימים מעיד עליו כאלף עדים כי טרם הפנים את חומרת מעשיו והשלכותיהם.

זאת ועוד, המלצת השירות בדבר אי הרשעתו של הנאשם אינה מבוססת דיה, כי אם נסמכת רובה ככולה על

דבריו של הנאשם.

יתרה מכך, מדברי הנאשם עצמו עולה כי הלכה למעשה לא נדחתה בקשתו להתקבל למקום עבודה אלא בהחלטתו שלו שלא להגיש את אישור המשטרה.

מהתסקיר המשלים עולה כי בראיון העבודה של הנאשם בבית הספר, התבייש להציג אישור משטרתו ולחשוף את אישומיו בתיק דנן, סבר כי לאור אופי האישומים לא יתקבל לעבודה, ועל כן לא חזר להציג את המסמך הנדרש.

גם בראיון לחברת הביטחון- לאחר שהחל בתהליך בדיקת התאמתו ביטא חשש כי יתבקש להציג מסמך דומה והסיק כי גם עבודה זו תחסם בפניו.

הנה כי כן, מהאמור עולה כי באופן עובדתי לא נחסמה דרכו של הנאשם לעבוד בשל הרשעתו בתיק דנן, כי אם מדובר ביוזמה שלו להפסקת ההליך.

ולראיה - מהתסקיר עולה כי עובר לכתב האישום עבד הנאשם בשיפוצים ואף עבר קורס לתחזוקת מבנים וחשמלאי מעשי, וכי החליף מספר רב של מקומות עבודה לאורך השנים. הווה אומר- חוסר היציבות התעסוקתית של הנאשם אינה קשורה להרשעתו בדנן, ואין בה כדי להוות מכשול לעיסוקו בתחומים אלה.

בנסיבות אלה, אין משום פגיעה קונקרטית בסיכויי שיקומו של הנאשם כלל ועיקר, ואין מקום להימנע מהרשעתו.

בשולי הדברים יוער כי דימוי העצמי הנמוך ופגיעתו מעצם העמדתו לדין, כמו גם החשיבות בחיזוק כוחותיו להירתם להליך הטיפול, אינם מהווים שיקול מספיק לביטול הרשעתו, שכן זהו מחיר אותו משלם נאשם על כי נקט באלימות מילולית כלפי אשתו, ופיזית כלפי בתו.

עם זאת, ההקלה בעונשו של הנאשם מוצאת ביטוי בהטלת עונש צופה פני עתיד בלבד, לצד פיצוי מופחת וצו מבחן, באופן המאפשר לו להשתלב מעטה ואילך בהליך טיפולי מתאים בשירות, תוך התחשבות במצבו הכלכלי הקשה והעדר יציבות תעסוקתית, ומקיים את עקרון ההלימה כדבעי.

6. לפיכך- הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור על העבירות בהן הורשע.
- ב. מבחן למשך שנה.
- ג. תיחתם התחייבות ע"ס 5,000 ₪ להימנע במשך שנה מביצוע עבירה בה הורשע.

לא תיחתם ההתחייבות - יאסר הנאשם למשך 60 יום.

7. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

העתק ישלח לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ב אלול תשע"ה, 27 אוגוסט 2015, במעמד הנוכחים.